

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del milij, núm. 20, botiga, BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 rals., Estranger, 18 rals.

LA MAR DE LA POLITICA.

No n' hi ha prou ab surar; la cuestió es nadar bé.

DISCURS DE 'N CARVAJAL.

No podem donar per extens lo magnífich discurs de 'n Carvajal. L'espai de que disposem es més petit que la nostra bona voluntat.

Primera part.

«Parlo perque 'l deber m' hi obliga. No puch apelar á la vostra indulgencia, perque necesito llibertat completa per parlarvos: apelo á la vostra cortesia.»

«Solemne es l' instant de comunicarse 'l poder legislatiu ab lo poder moderador, sobre tot en las nacions ahont no está encare establerta la germandat, l' armonia entre aquestos dos poders.»

«Vosaltres, diputats de la majoria, representeu la restauració: vosaltres havéu tirat á terra los gloriosos principis que 'ns havia legat la Revolució de setembre.»

«Cops de campana del president.»

«Lo Sr. CARVAJAL: Implicable en lo humá...»

«Lo Sr. CARVAJAL: Cambiarém de táctica: parlaré de las facultats que no son propias de la majestat real...»

«Lo Sr. CARVAJAL: Passém de llarch; pero consti que aquí no pot dirse de la manera com la Cámara vá afirmar un trono.»

«Lo Sr. CARVAJAL: Tampoch parlaré de la dinastía.»

«Lo Sr. CARVAJAL: Parlaré donchs de la Constitució que varen fer unas cortis ordinarias, mutilant drets que no podian mutilarse perque son superiors á todas las constitucions.»

«Lo Sr. CARVAJAL: Demá continuaré.»

Segona part.

«Lo Sr. CARVAJAL: Las Cortis anteriores ván fer una Constitució que suprimeix los drets individuals. Consti que al parlar de restauració no parlo precisament de la monarquía, sino de tot lo vostre sistema.»

Lo PRESIDENT: No 's pot discutir aquesta abdicació. (La majoria aplaudeix.)

Lo Sr. CARVAJAL: Som á dissapte, y volén fer del Congrés una reunió de bruixas.

UN DIPUTAT: Respecte al Parlament.

Lo Sr. CARVAJAL: Respectéume á mí, y no ofeguéu las nostras declaraciones ab lo tumulto. (Gran escándol. Tochs de campana.)

«Nosaltres som aquí 'ls més: aquí á la majoria hi ha diputats parents de la Revolució de Setembre.»

«Per xó som, per més que 's diga, un partit legal. Lo códich penal diu qu' es delictu tractar de reemplassar per medi de la forsa ó fora de las vías legals la forma de govern monárquica-constitucional.»

«Ademés, los partits son inaccesibles á las persecucions: perseguirlos es enatirlos, es deshonorarse 'ls seus perseguidors.»

«Després de un curt descans, continua, examinant diversos párrafos del mensatge.»

«Ataca al ministre d' Hisenda, perque després que tot está tranquil, no ha fet res per millorar son estat.»

«Fá una pintura del estat desgarrador del país, dels treballadors sense pa, de la industria aniquilada y del comerç morintse.»

«Fá otras varias consideracions, sobre la manera ilusoria de fer los presupuestos.»

«Se dirigeix luego al ministre de Marina, y pregunta: «¿Qu' hén fet de la marina en cinch anys de Restauració? La Revolució vá construir alguns barcos ¿qué ha fet la Restauració? (La majoria riu.)»

«Parla de l' ofensa inferida á Espanya á Puerto Plata y de l' abandono en que 's té l' tractat ab Marruecos.»

«Se dirigeix al ministre de la Guerra, queixantse de la llei sobre insults á la guardia civil.»

«Demana la capitulació del Zanjón, y fá notar que mentres en Martínez Campos fá notar que 's ha d' anar ab péus de plom per abolir l' esclavitut, vá declarar libres á tots los negres qu' eran ab l' insurrecció.»

«L' hi recorda que si té l' intent de separar á la milicia de la política, ell no deuria ser president del govern.»

«En un atrelloch, exclama, vá dir que tot lo qu' era ho devia al rey y que pel rey era tot lo que tenia.»

«En un atrelloch, exclama, vá dir que tot lo qu' era ho devia al rey y que pel rey era tot lo que tenia. Mes valdria que sent menos modest reconegués que tot 's ho deu á sí mateix, perque si deu alguna cosa al rey, (cop de campana del president) molt deu

també á la revolució. (Llegeix per demostrarho una alocució que en plena república vá dirigir Martínez Campos als valencians, sent declaraciones republicanas.)

«Vaig á terminar: aixís com lo general Martínez Campos ho deu tot al rey, jo 'u dech tot á la revolució: d' ella soch, d' ella vinch y á ella vaig (Cop de campana del president). Y ab aquestas paraulas y ab l' indicació de la campaneta del Sr. president, dono per acabat lo meu discurs.»

Are vostés, judiquin.

P. K.

«Què succehiria si nosaltres fessém l' oració per passiva?»

«Al Retiro s' han reviscolat ab la Dinorah. Han fet un miracle ficant la cascada dintre d' aquell escenari y creguin que no está mal.»

«Al Tivoli s' ha estrenat «La verdadera magia» obra bilingüe. En quan á la lletra, es una lletra protestada. Pero en cambi la música es bellugadissa, aixerida y molt ben feta.»

«Al Circo Equestre. M. Alantée, després dels equilibris fá 'l salt del trapecio, que no sembla sino que vola. Quin brillo y quin aplom! Sembla en Carvajal quan fá un discurs.»

«A la Plassa de Toros, v' jin á veure á n' en Colleen y á Nestor y Venoa. L' un passa 'l fil ferro sense balanci, y 'ls altres saltan lo trapecio ab molt garbo, y un d' ells se deixa anar á cent péus d' altura.»

«Al últim á Novedats han obert las portas. La companyia es molt magreta. Jo no n' aprofitaria mes que 'l baix y un tenoret que á Falset l' aplaudirian molt, y encare per qüestió de patriotisme.»

«¿Qué te 'n sembla? vaig preguntar á un amich meu?»

«Que á aquesta companyia, l' hi haurá costat mes de venir que d' entornarse 'n.»

«En lo present número 'ls doném lo retrato del príncep Imperial y l' escena de la seva mort á mans dels Zulús.»

«Ja veuen que no escassejém medis per posarlos al corrient de tot lo més important que passa pel món.»

«Capallanadas: Al carrer del Carme un pare capellá tractava de convertir á un moro que demana caritat, ensenyantli 'l puny.»

«A Gracia, un capellá pren la biblia de las mans de una nena protestant y l' hi esqueixa ab mil trossos.»

«A Canet, lo rector, durant un enterro, insulta al fill de una difunta, perque no s' ha fiat á la iglesia, á sentir com cantava unas absolus. La persona ofesa 'l porta davant del jutje, y 'l capellá tot esporuguit demostra que lo mateix sab cantar unas absoltas que una palinodia.»

«A Cubells, lo rector excomunica als lectors de la Campana, y si sent una criatura plorar dintre de l' iglesia, exclama:—Treyénme desseguida aquest cadell; no vull que ningú lladri aquí dintre.»

«Aquí 'n tenen un pom per si volen regalarlo als massa afectats per la religió.»

«Un senador francés de l' esquerra, proposa que quan s' entreguin las novas banderas al exercit s' exigeixi jurament de fidelitat á la Constitució y á la República á tots los oficials, sargentos y soldats.»

«Lo corresponsal del Brusi s' eshorriona y diu que aquesta proposició es inquisitorial y vexatoria.»

«Aixó son periódichs aixerits. Se tracta de fer jurar la república á Fransa y l' acte es inquisitorial y vexatori.»

«Are 's tracta de fer jurar la monarquia á Espanya, y no hi ha res més natural, més lògich y més decent.»

«Un senador francés de l' esquerra, proposa que quan s' entreguin las novas banderas al exercit s' exigeixi jurament de fidelitat á la Constitució y á la República á tots los oficials, sargentos y soldats.»

«Lo corresponsal del Brusi s' eshorriona y diu que aquesta proposició es inquisitorial y vexatoria.»

«Aixó son periódichs aixerits. Se tracta de fer jurar la república á Fransa y l' acte es inquisitorial y vexatori.»

«Are 's tracta de fer jurar la monarquia á Espanya, y no hi ha res més natural, més lògich y més decent.»

«Quin arcalde 'l de Vall-llobrega! Se fan eleccions, las pert, y a riba l' hora de donar possessió als concejals elegits. Ell que sí, per compte de cridar als elegits, crida als derrotats, y 'ls fá regidors.»

La maniobra es molt senzilla. Això mateix ja va terho durant las passadas eleccions: lo poble va reclamar, y aquesta es l' hora en que no s' ha resolt res enterament. Si jo fos governador, ja que l' hi agrada tant la vara a n' aquest alcalde, l' hi faria tastar.

La festa major del Pont de Vilumara se celebrará 'ls dias 24 y 25 d' aquest mes, y no del mes passat, con varem dir equivocadament. De modo qu' encare hi son a temps si volen anar a veure com aqu. ll poble rendeix cult. als adelantos més notables de la ciencia.

Al últim á la Canonja (Tarragona) han tombat á l' alcalde. L' alcalde de la Canonja estava arrapat al puesto com una llagasta: havia sigut amadeista, republica, constitucional, alfonsí y fins s' hauria fet moro, si 's moros arriban a conquistarnos. Se parla de certs comptes y de certas transferencias...

En fi, ja 'u aclariran los tribunals. Lo poble va celebra ab gran alegria la caiguda del alcalde. Se comprèn molt bé.

Dimars va pronunciar en Castelar un magnífich discurs. No 'n doném compte, porque á l' hora en que escribim no ha arribat encare al nostre poder, coneixentlo no més que per telégrafo. Ja 's en farém dos quartos.

En Fabié va dir que may l' industria havia estat tan próspera com are. Cada dia 's descubreixen falsificacions de paper del Estat. De modo que 'n Fabié t' rahò. L' industria de falsificá está molt adelantada.

Are rebaixarán á Inglaterra 'ls drets sobre 'ls vins espanyols. En cambi rebaixarém á Espanya 'ls drets sobre las manufacturas inglesas. Y aixís plagarán todas las fábricas, y al treballador no l' hi quedara una gota de ví, per olvidar las sévas penas. Hi ha qui mata dos perdals ab un tret; lo govern al revés: ab dos trets mata un pardal.

CÁRLOS I DE INGLATERRA.

CANSÓ DE BRESSOL. (Traducció de H. Heine.)

En lo recó més espés de la selva y en l' abrigall més humil y pobret, bressa lo rey, tot cantant ab véu trista, bressa á un infant, fill del bon carboner.

Tampatantam... ¿Qui 's belluga en la palla? (1) Dús la senyal ben marcada en lo front, y tot dormint, las sonrisas que exhalas jay que son crues! ¡qu' espantosas que son!

Tampatantam... Mor' lo gat, y tú portas sobre de front l' espantosa senyal: home serás: las alceas tremolan... Tú braudiras algu. jorn la destal.

Tampatantam... Tú has perdut la fé antiga; del carboner ja no observas la llei; ja no fas cas ni de Déu lo teu pare y encare menos fas cas de ton rey.

Tampatantam... Mor' lo gat: las ratetas saltan y ballan contentas al fi; b' te 'n ruras a'gun joro de nosaltres; b' te 'n ruras tant de Déu com de mí.

Tampatantam... Lo meu eor malalt plora, calla cor meu, que b' p' ou plorarás: del carboner fi i peit, algun dia, jo 'u sè molt bé, mon butxi tu serás.

Tampatantam... Del bressol la cançada jo 'u sè molt bé, serà 'l cant de ma mort: mon cabell blanch tallarán las visoras, ja esgarriat sento al coll la fredor.

Tampatantam... ¿Qui 's belluga en la palla? Teu es l' imperi, tú l' has conquistat. Ja lo meu cap ne r' dola per t' rra... Tampatantam... ja bèn mort es lo gat.

Tampatantam... ¿Qui 's belluga en la palla? Mor' es lo ga, ja l' èn mort es al fi: saltan y ballan alegres l' s' ra as, dorm y reposa y creix molt en butxi.

J. R. R.

na paraula de 'n Silve.a, sobresa-liente de la cuadrilla que 'ns goberna: «Los que van fer la revolució de Setembre, varen perdre 'l cap.» Anunci:—«Se gratificará y 's donarán las gracias al que trobi 'l cap del Sr. Ayala, que 's va perdre passant lo pont d' Alcolea.»

En Maissonave fá un discurs, y en Martinez Campos l' interrompt donant un cop al banch. Es l' home dels cops. O sino que parli 'l cop de Sagunto. Ab molta rahò diu un periódich: «Así es que pese á quien pese preveo que sin querer, con otro golpe como ese se eterniza en el poder.»

En Romero Robledo anirá á pendre 'ls banys á Sobron. ¡No 'n fá poch de temps que sobra aquest mestre!

Profecia de un astròlech estranger: «Durant lo mes de juliol hi haurá pedregadas, borrascas, plujs torrencials, vents huracanats, crescudas de rius, insolacions y terremotos.» Sobre tot això hi haurá ademés pressupuestos del Orovio y discursos de 'n Martinez Campos. Lo qu' es per l' Agost aquí á Espanya no queda viva ni una rata.

A Tortosa van detenir á una dona que passava un cabrit vestit de criatura, per no pagar drets de consums. Duya bolquers, una gorreta y hasta bergansí. —Fill mèn, del mèn cor, podia dir quan l' hi arrebatavan. Y are fins son capassos de menjár-seme 'l.

Lo qu' es lo mercantilisme inglés! Las armas de foch que tenen los zulús las reben directament dels fabricants inglesos. Me sembla que en aquell país los fabricants de caixas de mort son capassos a' assassinar als seus parents, per vèndre 'ls un bagul.

Una definició dels Seminaris: «Aixís com hi ha conservatoris de música y conservatoris de declamació, hi ha conservatoris carlistas.—Son los seminaris.»

Krupp segueix impertèrrit fabricant canons. Me n' ha fet un de monstruós. Figurinse que envia á tres lleguas de distancia un proyectil de 1,400 lliuras de pes. Aquest proyectil camina 480 metros per segon.

Seguint aquesta marxa, si may en Krupp fés un canó que pogués tirar las batas desde Berlin á París pel cami estarian 31 minuts. Més de mitja hora. Y deya un francès: «Fins tindriam temps de fer testament, si al acte del disparo 'ns enviavan un telégrama.»

Ha aumentat la renta de tabacos ¡Es molta desgracia la d' Espanya! ¡Aquesta inclinació al suicidi!

Hi ha molts homes que avuy defensen lo jurament, y que han jurat á D. Isabel II, á la revolució, á D. Amadeo, á tot lo que hi ha per jurar sobre la terra. Justificació d' aquesta conducta: —Per la mateixa boca de ahont los juraments surten, hi entra la gasofia.

En Martinez Campos, sempre que fá un un discurs, va al Diari de sessions, á arreglarlo y corretjirlo. Vels 'hi aquí un home que se sembla á aquellas

donas, que quan van á retratarse, l' hi diuen al fotógrafo: —A veure, á veure, sí 'm treurá ben guapa.

Lo gall de Antequera y 'l Sr. Silvela varen picarse las crestas. Y 'l gall d' Antequera va perdre molts plomas. ¡Ay Jesus! Tanta fanfarria, tant gallejar, y al últim se 'l menjarán rostit.

Alguns periódichs ministerials diuen que al Congrés fá molta xafugor... y que s' han de suspendre las sessions. Los diputats tenen calor, y 'l país está ben fresch. Figurinse qu' en un poble sol, Alcalá de Chisbert (Castelló de la Plana) hi ha mil contribuyents ab las fincas embargadas, porque no han pogut pagar la contribució.

A Inglaterra hi ha una Societat del purgatori, companyia de seguros per accions, destinada á treure las ánimas dels accionistas que estiguin corrents de dividendos. Vels hi aquí una verdadera Societat de seguros contra incendis.

Un sastre 's queixa porque no li hi pagan un compte: —Es que vosté, diu, va prometre pagarme. Lo deudor: —Y b' jo no vull empobrirme. —Per dotze miserables duros. —Y la promesa?... ¿No vèu que prometre no fá pobre?

Un granuja, als civils que l' agafan: —Pero no 'm porteu á la preso: jo soch molt bon espanyol... y 'm sabrá gréu que 'l govern m' hagi de mantenir, y que per mí 's gravi 'l presupuesto.

—Caritat á un pobre esgarrat, que no pot guanyarse la vida, pe que está imposibilitat pel treball. Aixís deya un pobre ab véu llastimosa. —Senyor, tinga pietat d' aquest pobre esgarrat que no pot guanyarse la vida... anyadia perseguint á un senyor. —Déu n' hi dò germá; diu lo senyor, no 'us cansèu: soch nihilista; la méva divisa es... res.

Un metje es cridat al capsal de un malalt. —¿Què té? l' hi pregunta la familia plena de ansietat al sortir del quarto. —No rés: l' os bertran, una mica de mandra y de deixament. —Es á dir que no se l' hi ha de fer res? —Sí, l' hi receptaré una purga, y aixís lo distreurem una mica.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Canovas.
  2. ID.—Percala.
  3. MUDANSA —Hort, mort, sort.
  4. ENDAVINALLA.—Una mitja.
  5. FIGURA DE PARAULAS.—R O M A
O N A D A S
A G A R
D A J U
M A R U J A
A S A S
  6. TRENCA-CLOSCAS.—Campdevánol.
  7. COMBINACIÓ NUMÉRICA.—4 5 6 7 8 9
5 6 7 8 9 4
6 7 8 9 4 5
7 8 9 4 5 6
8 9 4 5 6 7
9 4 5 6 7 8
  8. GEROGLÍFICH.—Com mes escomunicarán, mes campanas se vendrán.
- Han endevinat totes las soluciones los ciudatans J. Año-sa Marieta T. de Reus Surrot y P. y Carmet o L'episós; 7. Pa y naps 6, Sedabullida; 5, J. M. T. y Ministre ces-sant; 4, R. Jaumandreu; 2, Mister bróquil y Serapia y 1 no més Mano de Hort y Sursum Corda.

(1) Aquesta y algunas otras expresiones incoherents, com 'qui 's belluga en la palla? mor' lo gat; las ratetas saltan y ballan' son frases de una cansó de bressol alemana.

ENDEVINALLAS

XARADA.

Per la vora de primera
l'altre dia vaig passar
y segona vaig pillar
que m'fa tenir gran bronquera.
Y are m'vé a n' el pensament
de presentarme a n' al tot
á veure si ell acás pot
curarme radicalment.

UNIDUALC.

ENDAVINALLA.

Tinch fusta y no soch fusté
tinch ferro sens ser manya
mè tancan y m'assegaran
sent aixís que no faig mal.

PAU CORNADO.

ACENTÍGRAFO.

Per fer bon arrós, creyeume
que s'necessitan bons tot
y en l'altre tot molts hi troban
medis de fersi l'arrós.

UN PIPÍOLI.

MUDANSA.

De tot es lo ministeri
que tot evuy lo pais
y es llastima que no tot
portarlo tot á Pekin.

UN CALSAS.

LLUIS NAPOLEON,
mort á mans dels zulús.

GEROGLÍFICH.
D I
INES FABIA
V O
t k
IX
S.

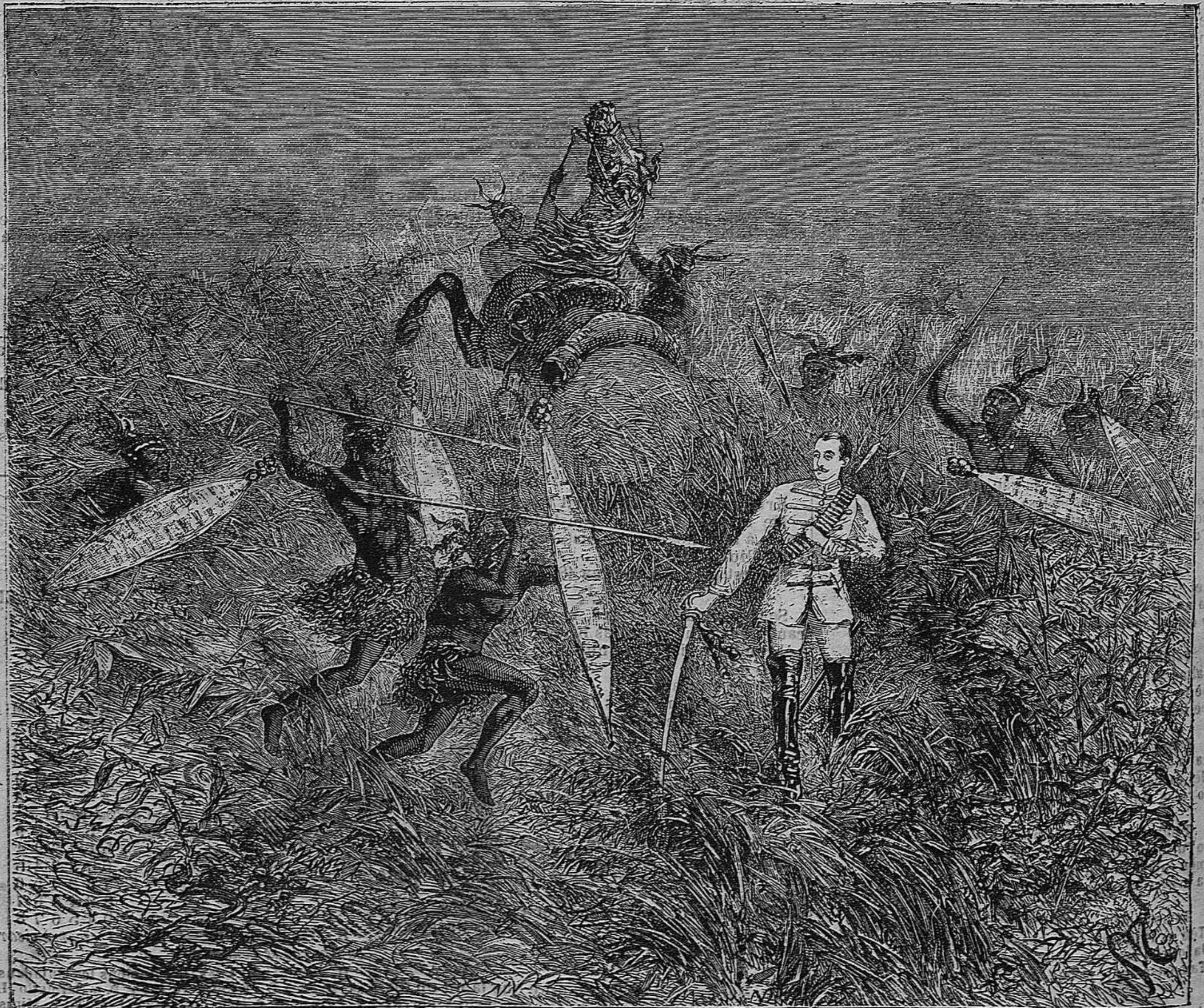
J. SUST Y C.

CORRESPONDÈNCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d'insertarse: Xacó, Sursum corda, J. Macarronini, N. Pistras y Tija xich de M. de R.
Las demás que no s'mencionan no ns serveixen com y tampoch lo qu'envian los ciutadans C. Sañons, Un que tots lo coneixen, J. Amato, Nofre Policarpio, R. Jaumandreu, J. Miora, E. G., Sarosa y Turrada, P. Sanchez, Marieta F. de Reus y Carmelo Ilapós.
Ciudadá A. E. Píera: Deixil estar que com aquest n'hi han molts y no val la pena. Ademés es un parroquiá més.—C. H. Sabadell: Are l'enteném, pero qüestions de desfichs es millor tractarlas davant dels tribunals qu'eu la premsa.—F. A. Pont de Vilanova: L'hi agrahim l'invitació. Si no e'estim tan ocupats vindriam.—S. Gomila: La fabula té escassa novedat; la poesia vá bastant bé.—Humillació conservadora: Esperí que n'assa alguna de més crèspa; y pensi que á cada porch l'hi arriba Sant Martí.—J. P. Vall-llobrega: Queda servit.—J. C. y B. Cubells: Idem.—Iija xich de M. de R.: Publicarém lo logogrifo.—F. del Bogatell: Hi aniran los geroqlífichs.—Turronets: Idem, un de vosté.—F. Garcia: Y un quadrat de paraus.—Aixoramut: Hi aniran dos ger glífichs y un logogrifo.—I. C. Canonja: Queda servit.—N. G.: Las dimensions de aquells discursos nos impideix publicarlos.—Bala de cotó: Sobre que l'assumpio nos particular. la lley d'imprenta es molt perillosa, quan se tracta de las qüestions dels amos y treballadors.—Teixidó: No sabem dc que ns parla.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mith.

Barcelona: Imp. Lluís de Tasso, III, Arch del Teatre, 21 y 22.

Atach dels zulús contra Lluís Napoleon.